

11 Οκτωβρίου 2016

**Κοιμήθηκε εν Κυρίω ο αναγνώστης και
ισοκράτης στο αναλόγιο του Ιερού Ναού Αγίου
Διονυσίου Βελβεντού Γρηγόριος Φωκίδης (του
παπαδάσκαλου Κωνσταντίνου Ι. Κώστα)**

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Κοιμήθηκε εν Κυρίω (3-10-2016) ο αναγνώστης και ισοκράτης στο αναλόγιο του Αγίου Διονυσίου Βελβεντού Γρηγόριος Φωκίδης σε ηλικία 86 ετών. Η εξόδιος Ακολουθία ψάλλθηκε (5-10-2016) στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου Κοζάνης και η σορός του ετάφη στα κοιμητήρια του Αγίου Γεωργίου Κοζάνης.

Πριν 15 περίπου χρόνια ο Γρηγόρης Φωκίδης με προθυμία και ζωηρή διάθεση προσφοράς και διακονίας ήρθε στον Άγιο Διονύσιο και ζήτησε να ενταχθεί στο χορό των ψαλτών. Ήταν καλλίφωνος, το διαπίστωσα από την πρώτη στιγμή. Μπήκε στην τάξη, ως μαθητής, "πρακτικής διδασκαλίας μαθημάτων της ψαλτικής τέχνης", που λειτουργεί στον Ιερό Ναό. Είχε επιμονή και υπομονή στις επαναλήψεις. Τον διέκρινε πνεύμα μαθητείας. Του δίδαξα πώς να ισοκρατεί. Ισοκρατούσε και χαιρόταν.

Καμάρωνε για το άρτιο αποτέλεσμα, όταν μετά τις Λειτουργίες στο αρχονταρίκι με τον καφέ σχολιάζαμε τους ύμνους της ημέρας. Ζήτησε να απαγγέλλει το "Πιστεύω". Η απαγγελία έπρεπε να αποδίδει νοηματικά και σε όλο το μεγαλείο του χριστιανικού δόγματος τη δημόσια ομολογία της πίστης μας. Χωρίσαμε το κείμενο σε μικρές απαγγελόμενες φράσεις, βάλαμε αναπνοές και τελείες φωνητικές. Μια-δυο, πολλές πρόβες. Του είχα δώσει και μια φωτοτυπία, την είχε μαζί του, έκανε πρόβα στο σπίτι. "Θέλω να το πω άφογα την Κυριακή", έλεγε.

Ισοκρατούσε και σιγοέψαλλε στην αρχή δίπλα στον αείμνηστο ψάλτη Αθανάσιο Κουτσιούκη. Στη συνέχεια και ως τα τώρα δίπλα στον επικεφαλής του χορού, ψάλτη Γιάννη Τζινίκο. Και τα καλοκαίρια όσες φορές ερχόταν από την Αμερική κι ανέβαινε στον Άγιο Διονύσιο δίπλα στον άρχοντα πρωτοψάλτη Γεώργιο Παπαβασιλείου. Του άρεσε πολύ το “Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού” (μελωδία του Μητροπολίτου κυρού Διονυσίου Ψαριανού) που ψάλλεται στην ώρα του “Κοινωνικού”. Του Γρηγόρη Φωκίδη θα του ταίριαζε πολύ η φράση: Γηράσκω αεί διδασκόμενος.

Τον Ιανουάριο του 2013 στην πανηγυρική αρχιερατική Θεία Λειτουργία (23 Ιαν. μνήμη αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλος (στο πλαίσιο των 50χρονων του ιερού ναού) τίμησε το χορό των ψαλτών (μαζί και τον Γρηγόρη Φωκίδη) με τη χειροθεσία και την ανάδειξή τους τον καθένα σε αναγνώστη.

Ο Γρηγόρης Φωκίδης υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας στο βασανισμό του Βελβεντινού νέου Στάμκου Κλίγγου από τους Γερμανούς κατακτητές στα “Φιγκαταλώνια” τον Απρίλη του 1944. “Τον χτυπούσαν αλύπητα με τους υποκόπανους των όπλων”, μου είπε, “στο τέλος, αφού δεν κατάφεραν να του πάρουν ούτε μία λέξη, τον κρέμασαν. Ο Στάμκος στάθηκε παλικάρι, είναι ήρωας του τόπου μας”, τόνιζε ο Γρηγόρης.

Ακάματος και ενεργός πολίτης μέχρι το τέλος του βίου του ο Γρηγόρης Φωκίδης, που συγχρόνως μέσα στο χώρο της Εκκλησίας καλλιεργούσε και σμίλευε και την προσωπική του μετάνοια (ενσυνείδητα και ασυνείδητα) αποτελεί παράδειγμα και είναι ένας από τους πολλούς απλοϊκούς καγαθούς συμπολίτες μας στον εδώ και στον ευρύτερο χώρο των τοπικών μας κοινωνιών. Είναι όλοι αυτοί οι απλοϊκοί, που γίνονται σπουδαίοι μέσα στο γεγονός του ανοίγματος της ύπαρξής τους στο Θεό.

Κι όλοι αυτοί συνιστούν ένα ενεργό συλλογικό βίωμα με ιστορικό βάθος, που εκφράζεται στη σχέση του ελληνικού Λαού με την ορθόδοξη πίστη.

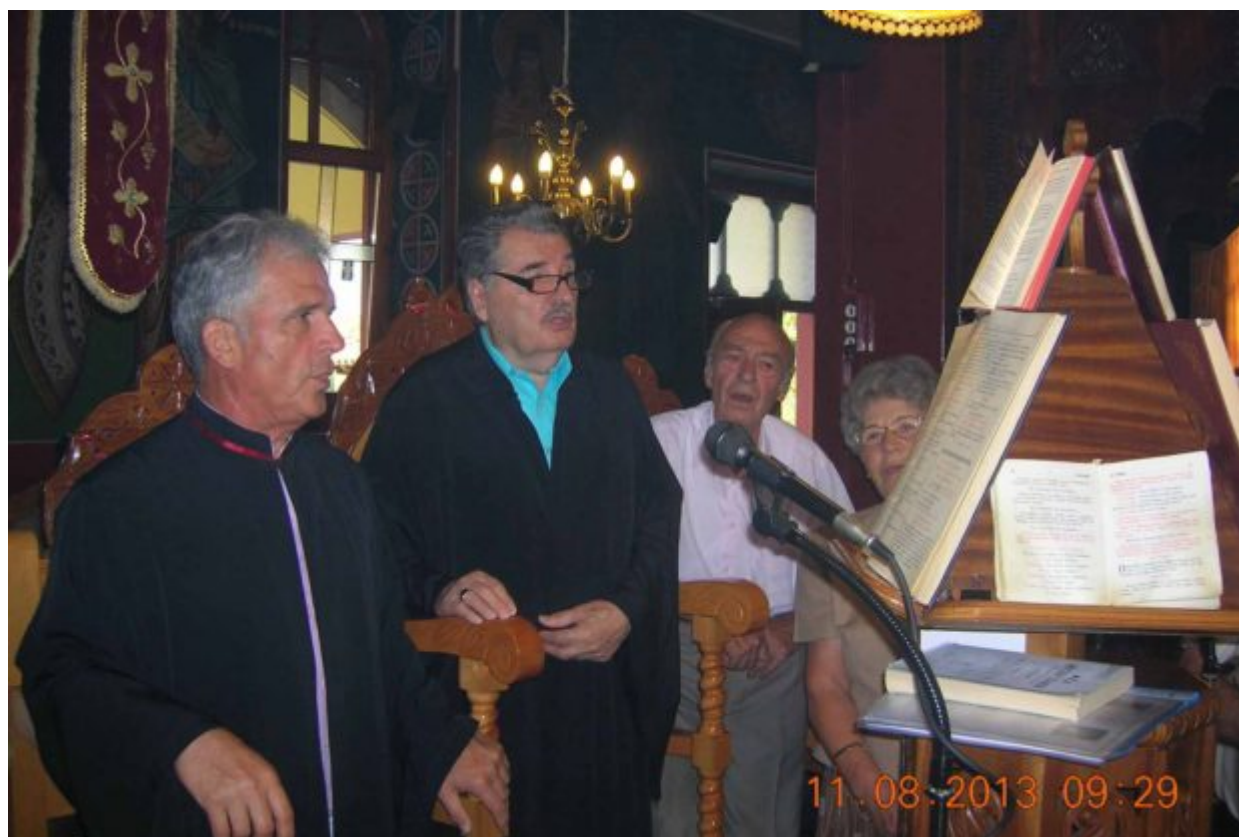
Τώρα πια, μετά τον εν Κυρίω θάνατό του, ο Γρηγόρης Φωκίδης θα επαναλαμβάνει πάλι με την αδρή εκείνη φωνή του: “προσδοκώ ανάστασιν νεκρών”, με την ελπίδα και τη βεβαιότητα που θα του παρέχει στη θριαμβεύουσα Εκκλησία ο αναστημένος Χριστός.

Την Κυριακή (9-10-2016) στη Θεία Λειτουργία, στον Ιερό Ναό του Αγίου Διονυσίου Βελβεντού τελέσαμε τρισάγιο στη μνήμη του αναγνώστη Γρηγορίου Φωκίδη.

π. Κωνσταντίνος Ι. Κώστας

παπαδάσκαλος

Πηγή: kozan.gr